

Donmuş Müzik Kutusu

Yavuz DEMİRKIRAN

Donmuş Müzik Kutusu

Yavuz DEMİRKİRAN

Mika ve Tobi kâşifti. Karlı günleri ve gizli yerleri severlerdi. Bir sabah, parıldayan bir buz izini takip ettiler. İz onları soğuk, mavi ışıkla uğuldayan dev bir buzula götürdü. 'Ne harika bir hazine haritası!' diye sevindi Tobi, turuncu atkısı dalgalanarak. Mika gülümsedi, kırmızı ponponlu şapkası zıplayarak. 'Bakalım bizi neler bekliyor,' dedi.

Buzul, donmuş bir kale gibi yüksek ve parlak duruyordu. Mika ve Tobi çıtırdayan karda dikkatle yürüdüler. Botları hafifçe gıcırdadı. Tobi'nin kıvrıkcık kızıl saçları kapüşonundan dışarı baktı. 'Sence bir mağara var mı?' diye sordu. Mika başını salladı. 'Belki. Ama nazık olmalıyız. Buz narin olabilir.' İpuçları arayarak yavaşça yürüdüler.

Lite: fteindng.
One ware using fush

Aniden Mika durdu. 'Bak!' diye fısıldadı. Buzun derinliklerinde bir şey parlıyordu. Üzerinde küçük kar taneleri boyanmış, gümüş ve soluk mavi küçük bir kutuydu. 'Bir müzik kutusu!' diye soluğu kesildi Tobi. Onu kapmak istedi ama Mika kolunu tuttu. 'Bekle,' dedi. 'Buzu öylece kıramayız. Bir plana ihtiyacımız var.'

Tobi çantasını salladı. 'Tahta bir aletim var,' dedi. 'Buzu yontabiliriz.' Mika başını salladı. 'Çok hızlı değil. Kutu eski ve narin. Acele edersek ona zarar verebiliriz.' Donmuş hazineye baktı. 'Sabra ihtiyacımız var. Tıpkı kardan adam yaparken olduğu gibi, her seferinde bir kartopu.' Tobi başını salladı, parmakları heyecandan karıncalansa da.

Çalışmaya başladılar. Mika mavi eldivenleriyle gevşek karı süpürdü. Tobi tahta aletiyle buza hafifçe vurdu. Tık, tık, tık. Küçük parçalar düştü. 'Yavaş ve istikrarlı,' dedi Mika. Tobi sırtıttı, kırık dişi görünerek. 'Yavaş ve istikrarlı,' diye tekrarladı. Buzul etraflarında hafifçe gıcırdadı, sanki izliyormuş gibi.

Saatler geçti. Güneş gökyüzünde ilerledi. Tobi'nin kolları yoruldu. 'Daha hızlı gidebilir miyiz?' diye sordu. Mika kutuyu işaret etti. 'Ne kadar güzel olduğunu görüyor musun? Acele edersek çatlatabiliriz. Biraz mola verip kakao içelim.' Bir kar yığınının oturdular, mataradan sıcak kakao paylaştılar. Tobi kendini daha iyi hissetti.

Moladan sonra tekrar çalıştılar. Mika buzdaki bir deseni fark etti. 'Kutu bir hava kabarcığının içinde donmuş,' dedi. 'Etrafını yontarsak buz gevşeyebilir.' Tobi başını salladı. Bir ağaçkakan gibi çok hafifçe vurdu. Mika parçaları süpürdü. Yavaşça kabarcık daha netleşti. Müzik kutusu biraz daha parlak görünüyordu.

Tobi'nin merakı taştı. 'Ne tür mzik alıyor?' diye merak etti. Mika glmsedi. 'Bilmiyorum. Ama serbest kaldıėında ėreneceėiz.' Kk bir melodi mırıldandı. Tobi ona katıldı, szler uydurdu. arkıları buzuldan yankılandı. Bir an hava daha sıcak hissettirdi. Kutunun etrafındaki buz, minicik de olsa yumuřamıř gibi ydi.

Sonra bir sorun. Büyük bir buz parçası yollarını kesti. Tobi itmeye çalıştı ama hareket etmedi. 'Sıkıştı!' dedi. Mika parçayı inceledi. 'Zorlayamayız. Başka bir yol bulalım.' Etrafına baktı ve ince bir çatlak gördü. 'Burayı yontarsak parça kayabilir.' Birlikte çalıştılar, sabırlı ve dikkatli.

Tık, tık, tık. Tak, tak, tak. Sonunda para kaydı ve yana yuvarlandı. 'Başardık!' diye sevindi Tobi. Mika mavi eldivenlerini ırdı. Artık müzik kutusu neredeyse serbestti. Onu yalnızca ince bir buz tabakası tutuyordu. Mika, 'Şimdi ekstra nazık olmalıyız. Bir kelebeęi tutar gibi,' dedi. Tobi başını salladı. Nefesini tuttu.

Mika sıcak elleriyle son buz parçasını eritmek için eldivenlerini kullandı. Yavaşça müzik kutusu gevşedi. Soğuk ve parlaktı. Tobi onu dikkatle tuttu. 'Çok küçük,' diye fısıldadı. 'Ve bak, minik bir anahtar!' Yan tarafında gümüş bir anahtar asılıydı. Mika onu nazikçe çevirdi. Kutu yumuşak bir tık sesiyle açıldı.

Bir melodi çalmaya başladı. Dans eden kar taneleri gibi yumuşak ve tatlı bir kış şarkısıydı. İçindeki balerin döndü. Mika ve Tobi gözleri fal taşı gibi dinlediler. 'Çok güzel,' dedi Tobi. Buzul da ona eşlik ediyor gibi uğuldadı. Hava ısındı ve buz daha parlak parladı. Unutulmuş şarkı buzlu havayı doldurdu.

Mzik alarken byl bir Őey oldu. Buzul gıcırdamayı bıraktı. Bunun yerine mutlu bir Őekilde i ekiyor gibiydi. Kk buz sarkıtları anlar gibi tıngırdadı. 'Buzul bunu sevdi,' dedi Mika. Tobi mzik kutusuna sarıldı. 'Onu kurtardık.' Birlikte oturdular, Őarkı bitene kadar dinlediler. Sonra her Őey sessizleŐti ama sıcaklık kaldı.

Mika Tobi'ye baktı. 'Hevesliydin ama sabırlı olmayı öğrendin.' Tobi sırttı. 'Ve sen tam olarak ne yapılacağını biliyordun.' Müzik kutusunu başkalarının da duyabileceği güvenli bir yerde bırakmaya karar verdiler. 'Belki başka biri onu bulur ve nazik olmayı hatırlar,' dedi Mika. Onu hafifçe parlayan bir buz çıkıntısına koydular.

Eve dönerken Tobi, 'Bu şimdiye kadarki en iyi hazineydi,' dedi. Mika başını salladı. 'Ve hiçbir şeyi kırmadık. Onu koruduk.' Güneş battı, karı pembe ve altın rengine boyadı. Kalpleri doluydu. Sabrın ve özenin unutulmuş bir şarkıyı geri getirdiğini biliyorlardı. Arkalarındaki buzul biraz daha mutlu hissetti, onlar da öyle.

O gece Mika ve Tobi ateşin yanında kakao içtiler. 'O melodiyi asla unutmayacağım,' dedi Tobi. Mika gülümsedi. 'Ben de. Ve önemli bir şey öğrendik: bazı hazineler narindir ve yavaş, nazik ellere ihtiyaç duyarlar.' Her zaman sabırlı kâşifler olmaya söz verdiler. Ve bir yerde, müzik kutusu çalmaya devam etti, kış melodisi soğuk, mavi buzu ısıtarak.